

Inspectie Justitie en Veiligheid
Ministerie van Justitie en Veiligheid

Jaarbericht

Inspectie Justitie en Veiligheid

2021

Inhoudsopgave

Voorwoord	2
Inleiding	4
Hoofdstuk 1: Rode draden uit het toezicht	5
Uitvoerbaarheid problematisch.....	5
Gebrekkige regie en samenwerking	7
Oog voor de burger/doelgroep	10
Hoofdstuk 2: Ontwikkeling organisatie	11
Uitbreiding toezicht en verkenningen	11
Samenwerking	12
Toezicht in cijfers	13
Formatie en financiën	13
Versterking positie.....	13
Bijlage: Publicaties 2021	15
Rapporten	15
Brieven	15
Plannen van aanpak.....	16
Overig.....	16

Voorwoord

We zijn een kleine Inspectie. Met ongeveer 100 medewerkers bestrijken we (een deel van) een domein waar dagelijks ruim honderdduizend mensen aan het werk zijn. Dat betekent dat we moeten kiezen waar we ons op inzetten en continu innoveren om effectief te zijn.

Ten tijde van het samenstellen van dit jaarbericht verscheen het rapport¹ van de Algemene Rekenkamer (AR) over het effect van drie rapporten uit 2016, 2017 en 2018. Het was volgens de AR niet aannemelijk dat ze meer dan beperkt hadden bijgedragen aan de verbetering van de uitvoering.² Zo richtte de Inspectie zich te weinig op de sturende rol die het departement heeft over zijn uitvoeringsorganisaties. Ook keken we te weinig naar de effecten van die uitvoering voor de burger. De uitvoeringsorganisaties en het ministerie van Justitie en Veiligheid (JenV) zouden meer moeten doen met onze rapporten, aldus de AR. Een harde boodschap voor de Inspectie zou je concluderen, maar dat was het allerminst. Waarom?

Natuurlijk biedt het AR-rapport aanknopingspunten voor het verbeteren van ons toezicht, en die nemen we zeer ter harte. Het maakt echter vooral duidelijk dat toezicht niet los kan worden gezien van uitvoering en beleid. Toezicht kan duidelijk maken óf en hoe hetgeen op papier is bedacht, in de praktijk werkt. Als toezichthouder kunnen we signalen afgeven, maar geen verbeteringen *afdwingen*. Het is aan uitvoering en beleid om deze signalen op te pakken. Ik ben dan ook verheugd dat het ministerie, in de rol van opdrachtgever, heeft aangegeven meer te willen sturen op het (doen) uitvoeren van onze aanbevelingen. Ook wij houden natuurlijk een vinger aan de pols.

Vanzelfsprekend moeten we onze signalerende functie zo goed mogelijk invullen. Dat brengt mij bij het tweede punt: het AR-rapport laat ook zien hoe ver we zijn gekomen sinds 2018. En dat de in 2021 ingeslagen koers

de juiste is. Met ons Meerjarenperspectief 2021-2024³ besteden we immers uitdrukkelijk meer aandacht aan het effect van de uitvoering voor de burger. Ook verbreden we ons toezichtpalet. Door de introductie van regulier toezicht willen we nog meer in verbinding te zijn met het veld. Door frequent contact en intensiever gebruik van data weten we beter wat er speelt. Hiermee kunnen we vroegtijdig trends signaleren en deze teruggeven aan verantwoordelijken voor de uitvoering zodat zo nodig bijgestuurd kan worden. Ook kunnen we betere keuzes maken, wanneer we wél vervolgonderzoek nodig achten. Zo vergroten we het effect van onze signalen en die zijn niet alleen bestemd voor de uitvoeringsorganisaties, maar ook voor de opdrachtgevers en beleidsmakers.

Want die moeten ervoor zorgen dat er genoeg middelen zijn. Ook moeten - de politiek heeft hierin een belangrijke rol - opdrachten die worden gegeven aan uitvoeringsorganisaties, goed uit te voeren zijn. Daarbij is het van belang dat de basis op orde is, voordat nieuwe opdrachten op het bordje van de uitvoerder komen.

In het Jaarbericht 2021 brengen we onze belangrijkste toezichtsignalen nader over het voetlicht. Ook lichten we aandacht verdienende ontwikkelingen van de eigen organisatie toe. Met nieuwe vormen van toezicht staan we dicht bij de uitvoering. Met nieuwe toezichtterreinen, zoals de incassobranche en het wietexperiment, verbreden we ons toezicht binnen JenV. Door, wanneer dat nodig is, door niet alleen de uitvoering, maar ook de eigenaar en de opdrachtgever aan te spreken, kunnen we knelpunten beter helpen aan te pakken. Hiermee geven we nog meer invulling aan onze rol in de driehoek uitvoering, beleid en toezicht.

Zo komen we steeds meer *naast* uitvoeringsorganisaties te staan, in plaats van tegenover hen. Want zo voelt dat misschien soms voor hen, als we

¹ Rapport 'Kijk op inspectierapporten' van de Algemene Rekenkamer van 26 januari 2022

² Overigens gaf de ARK ook aan dat hun onderzoek niet betekent dat de Inspectie als zodanig ineffectief is.

³ Zie [Meerjarenperspectief 2021-2024](#), 11 februari 2021

stevige conclusies delen met de wereld. Laat ik duidelijk maken dat we zien dat al die agenten, jeugdbeschermers, medewerkers in de migratieketen, gevangenispersoneel, hulpverleners van veiligheidsregio's, etc. hun uiterste best doen. Ons doel is niet terechtwijzen, maar handreikingen bieden voor het verbeteren van de taakuitvoering en zo bijdragen aan een rechtvaardige en veilige samenleving. In dit Jaarbericht leest u hoe we dit in 2021 hebben gedaan.

H.C.D. Korvinus
Inspecteur-generaal Inspectie Justitie en Veiligheid

Inleiding

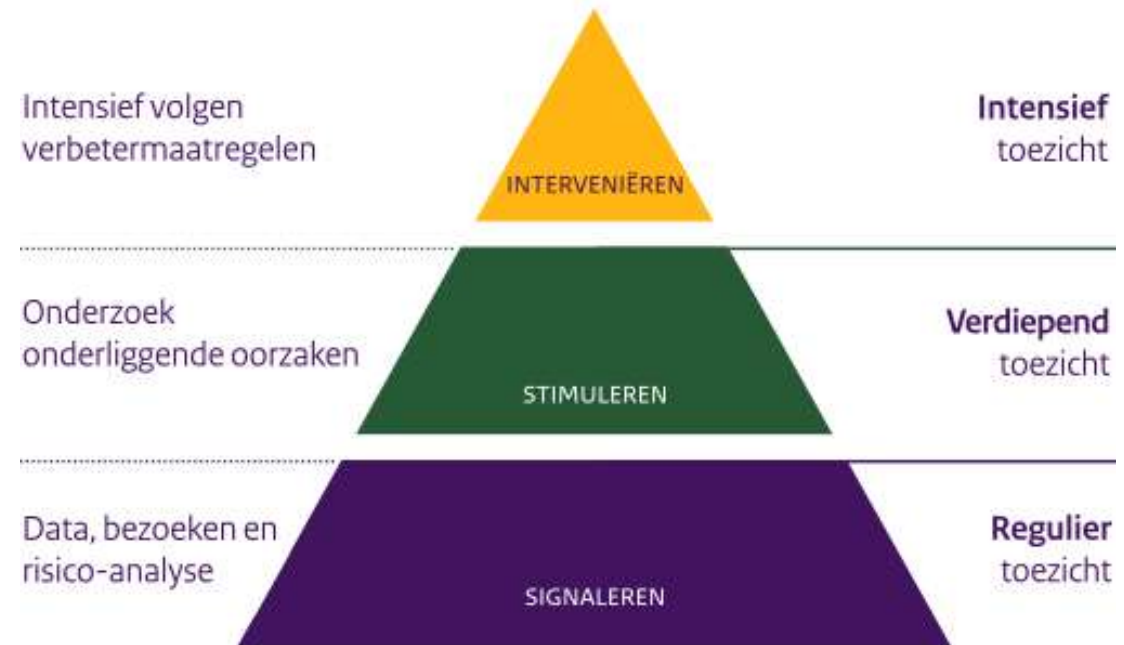
Elke dag werken talloze mensen aan een veiliger en rechtvaardiger Nederland. Denk aan de politiemensen die ingrijpen in noodsituaties, of aan personeel in gevangenissen, forensische klinieken en justitiële jeugdinrichtingen die hun cliënten zo goed en veilig mogelijk voorbereiden op terugkeer in de maatschappij. Denk ook aan medewerkers die zich bezighouden met de opvang van asielzoekers en personeel van veiligheidsregio's dat dag en nacht zorgt voor de paraatheid van hulpverleners. Zij en de organisaties waarvoor zij werken doen belangrijk en complex werk dat mensen raakt.

Met ons toezicht bekijken we waar zich in dat werk risico's voordoen, waar het goed gaat en waar het beter kan. "Toezicht, omdat veiligheid en rechtvaardigheid niet vanzelfsprekend zijn", is dan ook ons motto. In het Meerjarenperspectief 2021-2024 hebben we onze koers voor de komende jaren bepaald. Door de maatschappelijke opgave van toezicht ondervindende organisaties meer centraal te stellen, willen we nadrukkelijker kijken naar wat hun inzet oplevert voor de burger. Door de uitvoering beter in beeld te krijgen, signaleren we vroegtijdig risico's en kunnen daarop (laten) ingrijpen als dat nodig is. We willen effectieve samenwerking in ketens en netwerken binnen het JenV-domein bevorderen. Ook willen we de weerbaarheid en het lerend vermogen van organisaties en ketens stimuleren.

Onze bevindingen, conclusies en aanbevelingen zijn stimulansen voor de uitvoering, het departement, parlement en publiek. Via ons toezicht willen we signaleren, stimuleren en waar nodig interveniëren. Tot voor kort waren onze rapporten onze grootste troef en dé manier om onze signalen en/of stimulansen over te brengen. In 2021 hebben we veel onderzoeken opgeleverd, maar ook andere vormen van toezicht verkend. Zo werken we hard aan de ontwikkeling van regulier toezicht. Door bijvoorbeeld op bezoek te gaan bij instellingen of gegevens bij hen op te vragen, brengen we doorlopend (en vroegtijdig) eventuele knelpunten en *best practices* in

kaart. Dat helpt ons het veld beter in beeld te krijgen. Met het veld reflecteren op wat we hebben opgehaald, stelt uitvoeringsorganisaties beter in staat om bij te sturen wanneer dat nodig is. Het helpt ons daarnaast scherpere keuzes te maken voor onze gerichte onderzoeken (verdiepend toezicht). Zodat we de uitvoeringsorganisaties effectiever kunnen helpen met hun veelal complexe taak. En aandacht kunnen vragen voor wat zij nodig hebben. Intensief toezicht is bedoeld om partijen te bewegen tot absoluut noodzakelijke verbeteringen.

Met dit Jaarbericht vragen we nogmaals aandacht voor de rode draden die we het afgelopen jaar tegenkwamen. Ook doen we daarbij op hoofdlijnen verslag van de ontwikkelingen van onze eigen organisatie. In hoofdstuk 1 staan de conclusies van ons toezicht centraal. In hoofdstuk 2 ligt de focus op de organisatieontwikkelingen van de Inspectie en de personele en financiële verantwoording.

Hoofdstuk 1: Rode draden uit het toezicht

In 2021 verbreedden en verdiepten we ons contact met uitvoeringsorganisaties, publiceerden we tientallen rapporten en brieven, deden verschillende verkenningen, gingen opvolging van aanbevelingen na, stelden toetsingskaders op en volgden meerdere verbetertrajecten. Daar waar mogelijk werkten we samen met andere toezichthouders of instellingen. Met bevindingen, conclusies en aanbevelingen gaven we inzicht in de kwetsbaarheden in de taakuitvoering van verschillende organisaties. Daarbij spraken we niet alleen de uitvoeringsorganisatie en de keten waarin zij werkt aan, maar in de toenemende mate ook de opdrachtgever en eigenaar die verantwoordelijk zijn voor de taken van en middelen voor uitvoeringsorganisaties.⁴

Net als in 2020 blijft de druk op uitvoeringsorganisaties en de ketens waarin zij werken toenemen. Het ontbreken van belangrijke randvoorwaarden zoals (gekwalficeerde) mensen en middelen en de opeenstapeling van (af en toe onuitvoerbaar) opdrachten zorgt ervoor dat organisaties steeds meer moeite ondervinden om hun taken op een verantwoorde manier te realiseren. Hun maatschappelijke doel, denk bijvoorbeeld aan het adequaat helpen van jongeren of het tijdig en zorgvuldig afhandelen van asielaanvragen, komt daarmee in de knel. Ook problemen in de samenwerking, in de sturing en onvoldoende aandacht voor het burgerperspectief leiden – al dan niet in samenhang met elkaar – tot problemen in de uitvoering.

Uitvoerbaarheid problematisch

Ook in 2021 hebben we geconstateerd dat jongeren die het moeilijk hebben, niet tijdig de hulp krijgen die ze nodig hebben⁵. Dat geldt voor

⁴ In het sturingsmodel van JenV vervult de (p)SG de rol van eigenaar. Deze is verantwoordelijk voor de continuïteit van de organisatie. De DG's zijn opdrachtgever van de uitvoeringsorganisaties. Zij zijn verantwoordelijk voor een adequate uitvoering van beleid door de uitvoeringsorganisaties en bepalen de financiële kaders, waarbinnen de opdrachtnemer zijn taken moet uitvoeren. De eigenaar, opdrachtgever en opdrachtnemer vormen de zgn. driehoek. In sommige gevallen worden organisaties door gemeenten, of door meerdere departementen

jongeren in zowel de jeugdbescherming als het jeugdstrafrecht. Gedurende het jaar uitten we, samen met de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ), de Inspectie van het Onderwijs en de Nederlandse Arbeidsinspectie, onze zorgen over het personeelstekort en het tekort aan plaatsen voor jongeren in Justitiële Jeugd Inrichtingen (JJI's). Het tekort aan personeel vormt een risico voor de veiligheid van werknemers en jongeren én levert extra druk op voor het beschikbare personeel. Daarom volgden we alle ontwikkelingen nauwgezet en onderhielden regelmatig contact met het veld. We praatten met bestuurders, maar ook met commissies van toezicht en ondernemingsraden. We vroegen informatie op over de wachtlijsten, de bezetting, de (personele) capaciteit en invulling van dagprogramma's. We zagen dat het personeel en management in de JJI's hun uiterste best deed om oplossingen te vinden. De Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI), verantwoordelijk voor de JJI's, trof verbetermaatregelen zoals het inrichten van een nieuwe locatie en het vinden van nieuw personeel. De situatie verslechterde echter zodanig dat we aan de bel trokken toen zeker één inrichting niet meer voldeed aan de wettelijke eisen die worden gesteld aan activiteitenprogramma's voor jongeren. De problemen zijn voor de uitvoeringsorganisatie gewoonweg te groot om alleen op te pakken. Daarom hebben we de minister dringend gevraagd om een oplossing voor de problemen om zo de belangrijke taak van JJI's uitvoerbaar te maken.

Ook in de jeugdbescherming bleef de situatie problematisch. Hoewel het op veel plekken beter ging dan in 2019⁶ leiden het zware werk en de krapte op de arbeidsmarkt tot een hoog ziekteverzuim en verloop van jeugdbeschermers. Vooral kinderen die specialistische hulp nodig hebben krijgen die niet, onder andere door onvoldoende bovenregionale samenwerking. Gemeentelijke procedures, zoals verschillende manieren van inkoop van jeugdhulp en aanmeldprocedures, zorgen ervoor dat

(bijvoorbeeld bij de jeugdzorg) gefinancierd. Ook kan er sprake zijn van het inkopen van diensten bij marktpartijen (bv forensische zorg) Hier is dan sprake van een ander governancemodel, waarbij afstemming met andere toezichthouders gezocht moet worden. Zie verder ook: [introdunctiedossier JenV](#).

⁵ De druk op de jeugdbescherming was ook vorig jaar in het [Jaarbericht 2020](#) een rode draad.

⁶ [Rapport 'Kwetsbare kinderen onvoldoende beschermd', 18 november 2019](#)

passende hulp niet snel tot stand komt. Samen met de IGJ spraken we het Rijk en alle partijen in de regio's aan op hun verantwoordelijkheid voor beschikbare hulp die snel kan starten. Regio's die worstelen met hun taak kregen ook te maken met verscherpt toezicht van de inspecties waarbij we een half jaar lang de situatie nauwgezet volgden⁷.

De zorgen en aandachtspunten die we hebben, brachten we ook via een visie op het Toekomstscenario Jeugd en Gezinsbescherming (over een andere structurering van jeugdbescherming) onder de aandacht⁸.

Voldoende (en goed opgeleid) personeel blijft een van de belangrijkste voorwaarden voor het kunnen voldoen aan een opdracht. Eind 2021 trok de Centrale Ondernemingsraad van Dienst Justitiële Inrichtingen aan de bel.⁹ Ze maakten zich grote zorgen over het personeelstekort en de daarmee samenhangende onveiligheid in gevangenissen en klinieken. Die zorg deelden we. Toen het ministerie een verkenning deed naar extra beveiligd vervoer voor de Penitentiaire Inrichting Vught deelden we onze zorg via een zienswijze. Daarin gaven we aan dat we structurele gelden voor het uitbreiden en in stand houden van de personele bezetting als voorwaarde zien voor Dienst Vervoer en Ondersteuning om te kunnen voldoen aan de (toekomstige) opdrachten.¹⁰

Ook de Taskforce van de Immigratie en Naturalisatiedienst (IND), ingesteld om de achterstanden in de asielprocedures weg te werken, gaf ons aanleiding¹¹ om een tijd lang een vinger aan de pols te houden. Zo kregen we signalen van bezorgde medewerkers. Ook had een nieuwe (begin 2021), vereenvoudigde werkwijze bij de IND mogelijk gevolgen

Toezicht in coronatijd

Asielstromen en uitzettingen van vreemdelingen kwamen een tijd lang stil te liggen. En door het wegvallen van dagbesteding kwam er vertraging in de re-integratie van gedetineerden. De politie heeft haar handen vol aan handhaving.

We zagen dat organisaties zich vanaf het begin van de pandemie inzetten om er zo goed mogelijk mee om te gaan. We bleven direct op de hoogte van maatregelen die organisaties nemen om hun continuïteit borgen. Denk aan coronamaatregelen in bijvoorbeeld gevangenissen en de migratieketen. Door bijvoorbeeld het opzetten van crisisstructuren en opstellen van protocollen probeerden zij zoveel mogelijk 'de winkel open te houden' en de remmende werking van corona tot een minimum te beperken.

voor de zorgvuldigheid van de beslisprocedure. Daarom volgden we de beslisprocedure op asielaanvragen van Taskforcezaken op de voet. Niet zonder reden bleek begin 2022.¹² Want toen concludeerden we dat snelheid en niet zorgvuldigheid voorop stond bij het wegwerken van de achterstand in behandeling van asielaanvragen. Met als risico dat

asielaanvragen onterecht zijn ingewilligd of afgewezen. Ook werd niet steeds op open wijze geïnformeerd over knelpunten bij de uitvoering. Zware conclusies die onmogelijk alleen voor rekening van de IND kunnen komen. Het asieldossier is beladen, de druk vanuit de politiek en media is groot. Zonder deugdelijk plan of voorbereiding is een Taskforce gestart en zonder dat is nagegaan of het werk uitvoerbaar was met de beschikbare mensen en middelen. Een Taskforce is niet de manier om problemen in het asielproces structureel te verbeteren, vinden we als Inspectie. Daarvoor zijn ingrijpende maatregelen nodig die de IND niet alleen kan doorvoeren. Dat inzicht is overigens niet nieuw, maar al uit eerdere onderzoeken van derden bekend. We dringen er bij de staatssecretaris dan ook op aan hier nu echt werk van te maken.

Mensen met problemen moeten geholpen en begeleid worden. Medewerkers bij uitvoeringsorganisaties moeten de vaardigheden en middelen hebben om dat goed te doen. De omgang met een lastige doelgroep bijvoorbeeld, vereist meer van medewerkers en daarmee ook meer van uitvoeringsorganisaties. Uit ons onderzoek naar de omgang met overlastgevende asielzoekers (vaak met psychische problemen, verslaving, of crimineel gedrag) bleek dat men in een speciaal opvangcentrum in Hogeveen daartoe prima in staat is. Medewerkers hebben daar meer sanctiemogelijkheden en worden ook bijgestaan door boa's. Problematisch

⁷ [Rapport 'Kwetsbare kinderen onvoldoende beschermd', 5 juli 2021](#)

⁸ [Brief 'Reactie Toekomstscenario Jeugd en Gezinsbescherming, 14 juni 2021](#)

⁹ Zie [Grote zorgen over personeelstekort en onveiligheid in alle Nederlandse gevangenissen - NH Nieuws](#)

¹⁰ [Rapport ministerie JenV 'Verkenning vervoersbewegingen en zittingsruimte PI Vught', 22 november 2021](#)

¹¹ [Plan van aanpak 'Taskforce IND', 21 mei 2021](#)

¹² [Brief 'Taskforce IND', 7 januari 2021](#)

is dat in de praktijk overlastgevers vaak niet snel terecht kunnen in Hoogeveen en dus in reguliere opvanglocaties van Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA) blijven. Daar hebben medewerkers niet de opleiding, middelen of bevoegdheden om overlast snel en blijvend in te dammen en overlastgevers zorg en begeleiding te bieden. Met overlast en onveiligheid voor andere asielzoekers en de omgeving van de COA-locatie, maar ook ziekteverzuim onder personeel tot gevolg. We hebben betrokken partijen onder meer gevraagd om afspraken te maken over het starten van het vertrektraject van minderjarige overlastgevers die geen asielaanvraag hebben ingediend, maar wel op een COA-locatie verblijven.

Al in 2020 constateerden we dat het door de politie verlenen van noodhulp ten koste gaat van bijvoorbeeld het preventieve politiewerk in de wijken¹³. In ons onderzoek 'Noodhulp'¹⁴ van 2021 constateerden we dat, hoewel de politie juist wordt ingezet in noodsituaties, de bezetting op regionale (politie)meldkamers nog krapper is dan bij de basisteams van de politie. De werkdruk is hoog, er is risico op uitval. Daarbij zijn medewerkers ook veel tijd kwijt aan mensen met verward gedrag. Het lukt met moeite de noodhulpdiensten in de basisteams te bemensen, maar dit gaat ten koste van andere politietaken, zoals het wijkwerk. Overigens zagen we ook dat agenten de afgelopen jaren de kennis van hun bevoegdheden hebben verbeterd. Zij weten wat ze moeten doen in noodsituaties. Wij hebben de korpschef gevraagd ervoor te zorgen dat agenten ook na 2021 hun kennis over eerste hulp structureel kunnen onderhouden.¹⁵

Gebrekkige regie en samenwerking

Bij verschillende onderzoeken zien we dat gebreken in de sturing en samenwerking een kwetsbaarheid vormen voor de taakuitvoering. Signalen van medewerkers over machtsmisbruik, ongewenst gedrag, verkeerde stijl van leiderschap en conflicten leidden ertoe dat we drie onderzoeken uitvoerden bij verschillende onderdelen van de Landelijke Eenheid (LE).

Daarbij zagen we veel overlap in de conclusies van de drie onderzoeken. De samenwerking tussen verschillende dienstonderdelen die van elkaar afhankelijk zijn loopt niet goed. Ook ontbreekt het aan goede sturing en personele aandacht.

Bij het informatieknooppunt Contraterrorisme, Extremisme en Radicalisering (CTER)¹⁶ ontbreekt het bijvoorbeeld aan een gezamenlijke taakopvatting. Rollen, taken en verantwoordelijkheden worden gebrekkig ingevuld. Omdat niet duidelijk is welke doelen en taken voorrang krijgen, wordt niet eenduidig gestuurd. Door eilandjes-denken is eerder sprake van concurrentie dan van samenwerking. CTER kan een concrete, gekende dreiging effectief tegengaan, maar zijn proactieve rol, zoals inzicht verkrijgen in terroristische netwerken, voert CTER niet volledig uit, constateerden we.

Het Landelijk Internationaal Rechtshulpcentrum (LIRC)¹⁷ van de LE moet internationale rechtshulpverzoeken afhandelen en zorgen voor internationale informatie-uitwisseling. Hoewel het LIRC klachten kreeg over het geleverde werk én met achterstanden kampte, werd toch het aantal taken uitgebreid. Het LIRC probeerde de 'basis op orde' te krijgen én de verbreding van het takenpakket te realiseren. Een bijna onuitvoerbare opgave die verder bemoeilijkt werd, omdat centrale sturing door de leiding ontbrak. Dit alles leidde tot schade aan medewerkers, maar ook tot externe operationele risico's. We bevelen de korpschef onder meer aan concrete en realiseerbare ambities te formuleren en duidelijk te maken wat er nodig is om die te realiseren. Ook gaven we aan dat het personeel welzijn hoog op de agenda moet komen.

¹³ [Periodiek Beeld 'Handhaving', 1 september 2020](#)

¹⁴ [Rapport 'Noodhulp', 9 september 2021](#)

¹⁵ [Rapport 'Parate kennis noodhulp' 11 maart 2021](#)

¹⁶ [Rapport 'Onderzoek Landelijke Eenheid, Deelonderzoek 2: het cluster Contraterrorisme, Extremisme en Radicalisering \(CTER-cluster\)', 2 december 2021](#)

¹⁷ [Rapport 'Onderzoek Landelijke Eenheid, deelonderzoek 1: DLIO' 28 januari 2021](#)

Onderdeel van het LE-drieluik, maar net in 2022 afgerond: het onderzoek¹⁸ naar de werkwijze en cultuur van de afdeling Afgeschermde Operaties (AO). Bij de dienst, die zich bezighoudt met het heimelijk verzamelen van informatie, ontbreekt het aan een gemeenschappelijk doel waardoor verschillende teams een eigen koers varen. Ook hier stuurt de leiding nauwelijks aan, constateerden we. Dit terwijl dit risicovolle politiewerk juist directe sturing vereist. Door gebrekkige samenwerking, zowel intern als met regionale politie-eenheden, kunnen problemen ontstaan in de aansturing van geheime operaties tegen onder meer de zware misdaad. We bevelen de korpschef aan zowel de in- als externe samenwerking te verbeteren en de aansturing op de teams te verstevigen. Verder vroegen we aandacht voor het personeel welzijn om de geconstateerde cultuur van vriendjespolitiek en onderlinge strijd aan te pakken.

Ook bij de meldkamers speelt gebrekkige regie een rol. Meldkamers hebben een onmisbare rol bij bijvoorbeeld crises. Burgers moeten er op kunnen vertrouwen dat ze in noodsituaties via meldkamers hulpdiensten kunnen bereiken. De continuïteit van meldkamers is al jarenlang een zorgpunt.¹⁹ In 2021 deden we geen omvangrijk thematisch onderzoek, maar gingen we met Agentschap Telecom na of aanbevelingen uit eerder onderzoek waren opgevolgd. Helaas concludeerden we²⁰ dat dat niet of slechts heel beperkt is gebeurd. Meldkamers blijken onverminderd kwetsbaar. De ICT is niet op orde, er is

een verbod van verantwoordelijkheden en er worden besluiten genomen op basis van onvolledige informatie. We hebben het bestuur²¹ daarom gevraagd goed te kijken naar de governancestructuur van de meldkamers.

Ook in een onderzoek naar de informatiebeveiliging van meldkamers²² vroegen we het bestuur²³ zijn rol te pakken. Uit het onderzoek bleek dat de ICT-afdeling van meldkamers beveiligingsmaatregelen treft tegen digitale aanvallen, maar dat dat niet gebeurt op basis van een zo volledig mogelijk en actueel inzicht in de digitale risico's. Het bestuur van de meldkamers moet daarom serieus de beveiliging van de meldkamersystemen gaan aansturen. Ook vragen we het ministerie en de meldkamers samen te kijken naar de verantwoordelijkheden voor de meldkamersystemen. Dit zodat de beveiliging in de praktijk beter uitvoerbaar wordt.

Politieagenten moeten goed opgeleid zijn om hun werk goed te kunnen doen. Naast de basisopleiding tot agent volgen jaarlijks ongeveer 28.000 personen vakspecialistisch vervolgonderwijs (bijv. rijtraining of forensische opsporing). Het politiekorps en de politieacademie zijn samen verantwoordelijk voor de kwaliteit van het politieonderwijs en een scholingsaanbod dat op de praktijk is toegesneden. In 2017 gaf de Inspectie aan dat het korps en de politieacademie de verantwoorde

¹⁸ [Rapport 'Onderzoek Landelijke Eenheid, deelonderzoek 3: Dienst Specialistische Operaties, afdeling Afgeschermde Operaties' 25 januari 2022](#)

¹⁹ Zie onderzoeken uit 2015 en 2019.

²⁰ [Brief met bijlagen over de opvolging van aanbevelingen, 23 september 2021](#)

²¹ Hierbij spraken we het Bestuurlijk Meldkamer Beraad (BMB) aan. Dat is door de minister van Justitie en Veiligheid ingesteld voor de landelijke sturing op beleid en beheer van de meldkamers.

²² [Rapport 'Beveiliging meldkamersystemen' 3 februari 2022](#)

²³ Hierbij spraken we het BMB, maar vooral ook het Strategische meldkamerberaad (SMB) aan. Het SMB vervult een centrale rol in landelijke strategische sturing op het beleid en beheer van de meldkamers.

afstemming van vraag en aanbod op orde moeten brengen. Het is daarbij aan het politiekorps om aan te geven welke behoefte het heeft qua opleidingen. Zowel kwalitatief als kwantitatief. Het bleek in de praktijk moeilijk om dat goed te doen. De Inspectie hield daarom sinds 2019 intensief toezicht op het korps, zodat het zijn behoeftestelling voor het vakspecialistisch onderwijs concreet en realistisch vorm gaat geven. Eind 2021 zagen we dat hier zodanige stappen in gezet zijn, dat grote veranderingen in de bedrijfsvoering van alle eenheden en de korpsleiding getoond zijn. Een positief resultaat en dus ronden we ons meerjarig traject van intensief toezicht op dit aspect af.²⁴ Wel blijven we permanente aandacht vragen voor dit onderwerp op het niveau van de korpschef. Daarnaast vragen we aan het ministerie om nader vorm en inhoud te geven aan de vereiste sturing op het politiekorps. De verantwoordelijkheid voor het toezien op de daadwerkelijke uitvoering van het beheer van het politiekorps (middelen en mensen) is immers uitdrukkelijk belegd bij het departement.

In het onderzoek²⁵ naar de Utrechtse tramaanslag concludeerden we dat de samenwerking tussen instanties een probleem was. De politie, het Openbaar Ministerie (OM) en DJI hebben onvoldoende aandacht gehad voor de vele problemen die de aanslagpleger had. Vóór zijn aanslag hebben zij zijn problematiek niet genoeg met elkaar besproken en aangepakt. Een completer beeld over hem had mogelijk geleid tot een betere aanpak van zijn problemen. Ná de aanslag werkten crisisorganisaties ook niet goed samen. Zo deelden zij opsporingsinformatie te laat. Hadden ze dat eerder gedaan dan had de gemeente haar inwoners eerder en duidelijker kunnen adviseren wat te doen. We bevelen de politie en het OM aan om afspraken met de Nationaal Coördinator Terrorisme en Veiligheid te maken over het delen van

relevante (opsporings)informatie bij de overwegingen om het hoogste dreigingsniveau af te kondigen.

Gebrekkige samenwerking speelt ook bij grenstoezicht door de Koninklijke Marechaussee (KMar). De KMar, verantwoordelijk voor de aanpak van mensensmokkel, werkt hierbij met verschillende partijen waaronder het LIRC van de politie. Dat gebeurt echter te beperkt waardoor er geen samenhangende aanpak is, constateerden we. Ook heeft de KMar geen concrete doelstellingen geformuleerd en richt zij zich vooral op incidenten. Hierdoor heeft de KMar weinig zicht op smokkelbendes. Een complicerende factor is ook de hoge doorstroom van medewerkers. Mensen stromen in korte tijd door van de ene functie naar de andere. Dit is een gevolg van het personeelsbeleid van het ministerie van Defensie waar de marechaussee onder valt. Opgebouwde kennis verdwijnt snel. Een van onze aanbevelingen betrof dan ook een gesprek over mobiliteitsbeleid tussen de bewindspersonen van het ministerie van Defensie en dat van Justitie en Veiligheid.²⁶

Ons onderzoek²⁷ naar de samenwerking tussen Rijk en veiligheidsregio's bij de aanpak van Covid-19, liet zien hoe belangrijk het is oog te hebben voor elkaars rol. Met het afschalen van de nationale crisisstructuur in de zomer van 2020 werd de betrokkenheid van de veiligheidsregio's afgebouwd. Daardoor werkten Rijk en regio's steeds meer langs elkaar heen en werden die laatste niet betrokken bij relevante besluiten, bijvoorbeeld over het inrichten van testlocaties. Omdat ze vooraf niet meer konden meedenken over de uitvoerbaarheid van kabinetsmaatregelen ontstonden problemen in het handhaven van coronaregels. Wij pleiten dan ook voor een formele rol van veiligheidsregio's in de nationale crisisstructuur. Nationale maatregelen om een crisis te bestrijden kunnen dan direct met hen worden besproken.

²⁴ [4e Brief aan korpsleiding Nationale Politie, 24 februari 2022](#)

²⁵ [Rapport 'Aanslag in een tram in Utrecht, 18 maart 2019' gepubliceerd op 26 mei 2021](#)

²⁶ [Rapport 'Grenstoezicht en opsporing' 31 augustus 2021](#)

²⁷ [Rapport 'Evaluatie aanpak Covid-19', 14 december 2021](#). Gedurende het onderzoek deelden we onze bevindingen met de Onderzoeksvraag voor de Veiligheid. Enerzijds vanwege hun eigen onderzoek, anderzijds om de toezichtlasten voor betrokken organisaties zoveel mogelijk te beperken.

Oog voor de burger/doelgroep

Burgers moeten erop kunnen vertrouwen dat organisaties binnen het JenV-domein hun werk goed doen. Hun werk raakt mensen; denk hierbij aan slachtoffers die aangifte doen van een misdrijf of jeugdigen die geholpen moeten worden bij deelname aan de maatschappij. Daarbij is het van belang dat organisaties continu voor ogen houden wat het effect van hun handelen is op betrokken burgers. Dat gaat nog niet altijd even goed, bleek uit verschillende onderzoeken in 2021.

Met de betrokken inspecties bij het Toezicht Sociaal Domein (TSD)²⁸ constateerden we dat kwetsbare mensen met psychische problemen niet goed in beeld zijn bij organisaties (van reclassering en woningcorporaties tot maatschappelijke- en schuldhulpverlening), die hen moeten helpen. Zorg en ondersteuning vanuit gemeenten wordt te snel afgebouwd en er wordt te vanzelfsprekend uitgegaan van de zelfredzaamheid van deze kwetsbare groep. Als TSD vragen we om maatregelen op lokaal, regionaal en landelijk niveau. We spreken onder andere de Vereniging van Nederlandse Gemeenten, GGZ-Nederland en het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport aan om hun rol te pakken. Door bijvoorbeeld hulp van verschillende partijen beter op elkaar af te stemmen en vaker ervaringsdeskundigen te betrekken. Zo blijft deze kwetsbare groep beter in beeld en krijgt ze passende hulp.²⁹

Slachtoffers hebben recht op bescherming na aangifte of melding van een strafbaar feit. De politie moet bij de aangifte beoordelen of er sprake is van een kwetsbaar slachtoffer en of beschermende maatregelen (denk bijvoorbeeld aan een contactverbod voor de verdachte) nodig zijn. We constateerden³⁰ dat de politie dat onvoldoende doet. Er zijn grote verschillen in de wijze, waarop de politie de kwetsbaarheid van een slachtoffer beoordeelt en in de opvolgende bescherming die ze biedt. Het hangt bijvoorbeeld af van de politiemedewerker met wie het slachtoffer spreekt en waar de aangifte plaatsvindt: op straat, waar meestal niet

zoveel tijd is, of op het bureau, waar meer tijd is. Ook definiëren agenten het begrip 'kwetsbaar' anders. Politie-medewerkers weten niet genoeg over de beschikbare mogelijkheden om slachtoffers te beschermen. Dat komt onder meer omdat ze daar onvoldoende in opgeleid zijn, terwijl dat wel de bedoeling is. Van kennis bij andere organisaties die nauw betrokken zijn bij slachtoffers, zoals Slachtofferhulp Nederland, wordt door de politie te weinig gebruik gemaakt. De politie checkt intern niet of de voorgeschreven werkwijze wordt nageleefd. Ze heeft er geen zicht op hoe de eigen medewerkers beoordelen of slachtoffers (extra) kwetsbaar zijn en of ze er misschien iets aan kan verbeteren. We vragen de korpschef onder meer om met de minister van Justitie en Veiligheid te bepalen wat nodig is om die verbeteringen uit te voeren.

²⁸ Toezicht Sociaal Domein is een samenwerking van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd, De Inspectie van het Onderwijs, de Nederlandse Arbeidsinspectie en onze Inspectie.

²⁹ [Onderzoek TSD, factsheet 'Het is er wel, maar je ziet het niet', 16 september 2021](#)

³⁰ [Rapport 'Een kwetsbaar recht', 27 september 2021](#)

Hoofdstuk 2: Ontwikkeling organisatie

Met ons toezicht willen we bijdragen aan de kwaliteit van de taakuitvoering van organisaties binnen het JenV-domein. We willen een autoriteit zijn die met haar positie, haar producten en haar mensen het verschil maakt. Dat vraagt om kennis van het veld en oog voor innovatieve mogelijkheden. Het vraagt ook om continue verbetering van werkwijzen en het reflecteren daarop. Want ook wij zijn een lerende organisatie. Als Inspectie streven we er naar deskundig, in verbinding en onafhankelijk te opereren. In dit hoofdstuk lichten we de belangrijke organisatieontwikkelingen toe en geven we een personele en financiële verantwoording van het afgelopen jaar.

³¹ Plan van aanpak 'Bij nadere inspectie- veerkracht en weerbaarheid', 20 juli 2021

³² Voor meer informatie over het experiment gesloten coffeeshopketen: zie www.inspectie-jenv.nl

Uitbreiding toezicht en verkenningen

In 2021 werkten we hard aan het vormgeven van regulier toezicht. Zoals in hoofdstuk 1 toegelicht willen we met regulier toezicht doorlopend in beeld brengen wat er speelt in het veld, daarbij vroegtijdig risico's signaleren en zo veel mogelijk met de betrokken organisatie(s) reflecteren op mogelijke achtergronden van deze risico's. De aanpak daarvan willen we stimuleren. Waar nodig zullen we interveniëren. Door locatiebezoeken, interviews en het opvragen van data blijven we in contact met het veld. Verkregen informatie zetten we bijvoorbeeld ook om in dashboards zodat we zicht houden op zaken als personele bezetting en capaciteit.

Willen we een goede bijdrage leveren aan het inzicht in de staat van justitie en veiligheid, dan is het nodig om zo nu en dan ook een overstijgende blik te werpen op ons werk. Afgelopen jaar hebben we daarom 'Bij nadere inspectie', gelanceerd. Dit is een voortaan regelmatig terugkerende rapportage, waarin we ons reflectief vermogen aanspreken. We publiceerden in dit verband een plan van aanpak³¹ met als onderwerpen 'veerkracht en weerbaarheid' waarbij we nagaan in welke mate de ketens in het JenV-domein daarover beschikken. Een dergelijk overzicht werpt tevens licht op relevante trends en ontwikkelingen die van belang zijn voor de verschillende vormen van toezicht die we uitoefenen.

Het afgelopen jaar hebben we ook stappen gezet in het verder vormgeven van nieuwe taken: het toezicht op het Experiment Gesloten Coffeeshopketen (EGC) en het toezicht op de incassobranche. Twee toezichtstaken die ons ook uitrusten met handhavende bevoegdheden. Bij het toezicht op het EGC³² kijken we onder meer of telers zich aan de regels houden als het gaat om de naleving van de eisen rondom bijvoorbeeld de registratie, opslag en vervoer van hennep(producten). Bij de coffeeshops gaan we, samen met gemeenten, na of daar uitsluitend geregistreerde producten worden verkocht zodat de keten gesloten blijft. Voor het toezicht op het EGC hebben we een handhavingsarrangement³³ met alle betrokken partijen opgesteld. Ook hebben we een handhavings- en

³³ [Toezicht- en handhavingsarrangement experiment gesloten coffeeshopketen, 1 november 2021](#)

boetebeleid in de Staatscourant³⁴ gepubliceerd. Hiermee krijgt onze Inspectie voor handhavingsbevoegdheden op dit terrein.

De inhoudelijke en procesmatige ervaringen, die we bij het toezicht op het EGC opdoen, nemen we volop mee in de voorbereiding van het toezicht op de incassobranche. Met dit toezicht willen we onder meer bereiken dat consumenten met schulden niet worden geconfronteerd met oneigenlijke praktijken bij het innen van die schulden.

Afgelopen jaar hebben we stappen gezet in de ontwikkeling van toezicht op het Administratie- en Informatiecentrum voor de Executieketen (AICE) van het Centraal Justitiele Incassobureau.³⁵ Het AICE is per 1 januari 2020 verantwoordelijk voor de informatie en administratie van de tenuitvoerlegging van straffen en maatregelen. We bouwden aan een toetsingskader en toetsen de normen die hierin staan. Hiermee vormden we ons een eerste beeld van hoe zij hun werk uitvoeren. Het dit jaar af te ronden toetsingskader vormt de basis voor ons verdere toezicht.

Algoritmes³⁶ spelen in toenemende mate een rol in de taakuitvoering van JenV-organisaties. Gezien de maatschappelijke roep om toezicht op het gebruik hiervan, hebben we in 2021 een oriëntatie uitgevoerd waarbij we meer duidelijkheid hebben gekregen over bijvoorbeeld de tools en de

expertise die nodig zijn om het toezicht op algoritmegebruik effectief uit te oefenen. Hierbij richten we ons primair op de bijdrage van de algoritmes aan de kwaliteit van de taakuitvoering.

Met vijf andere toezichthouders³⁷ stelden we het afgelopen jaar een Samenhangend inspectiebeeld cybersecurity vitale processen³⁸ op. Het is een eerste stap in het uitbouwen van ons toezicht op het cyberdossier. Met een pilot bij de IND over de weerbaarheid tegen ransomware-aanvallen bouwden we ervaring op met dit type toezicht.

Samenwerking

Het bevorderen van samenwerking tussen en binnen organisaties is een speerpunt van de Inspectie. We propageren het niet alleen bij de organisaties waar we op toezien, ook zoeken we zelf zo veel mogelijk de samenwerking (zie figuur hiernaast). Door gebruik te maken van elkaars expertise vergroten we onze effectiviteit. In 2021 bekrachtigden we de samenwerking op het gebied van de forensische zorg met de Nederlandse Zorgautoriteit (NZA). Met de NZA maakten we afspraken om informatie uit te wisselen en zo

mogelijk samen op te trekken op het gebied van continuïteit en kwaliteit van zorg in relatie tot de veiligheid. Met een soortgelijk doel, maar dan op het gebied van de jeugdbescherming, tekenden we onlangs ook met de Jeugddoorlichtautoriteit een samenwerkingsprotocol.³⁹

³⁴ Zie Staatscourant voor [Handhavingsbeleid](#) en [boetebeleid](#).

³⁵ Per 1 januari 2020 is de verantwoordelijkheid voor de tenuitvoerlegging van straffen en maatregelen van het Openbaar Ministerie naar de minister voor Rechtsbescherming overgegaan. Het Administratie- en Informatiecentrum voor de Executieketen (AICE) van het Centraal Justitiele Incassobureau (CJIB) coördineert de tenuitvoerlegging namens de minister voor Rechtsbescherming.

³⁶ Algoritmes zijn geautomatiseerde stappen van berekeningen waarmee informatie gehaald kan worden uit (ruwe) data.

³⁷ Autoriteit Nucleaire Veiligheid en Stralingsbescherming (ANVS), Agentschap Telecom (AT), De Nederlandsche Bank (DNB), Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ), en Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT). Onze Inspectie is coördinator.

³⁸ [Rapport 'Samenhangend inspectiebeeld cybersecurity vitale processen 2020-2021', 29 juni 2021](#)

³⁹ Zie [Samenwerkingsprotocol Inspectie JenV en NZA, 18 maart 2021](#) en [Samenwerkingsprotocol Inspectie JenV en Jeugddoorlichtautoriteit, 11 januari 2022](#).

Toezicht in cijfers

De Inspectie krijgt jaarlijks een verscheidenheid aan meldingen binnen. In 2021 ging het onder meer om de volgende geregistreerde meldingen:

Jeugdsector/CMJ ⁴⁰	49
Gevangeniswezen en vreemdelingenbewaring	116
Forensische zorg	32
Reclassering	119
Migratieketen	41

In een deel van de gevallen leidden meldingen tot aanvullende vragen van de Inspectie aan betrokken organisaties, het rapporteren van een intern onderzoek met beoordeling daarvan door de Inspectie of een inspectiebezoek.

In 2021 verschijnt het Jaarbericht Terugkeer 2020⁴¹ met daarin bevindingen op het gebied van de gedwongen terugkeer van vreemdelingen. Vanwege corona waren er minder terugkeeroperaties geïnspecteerd dan voorgaande jaren. De Inspectie controleert niet alle terugkeerprocessen.

Totaal geïnspecteerde uitzettingen waarbij	18
Vervoersproces en grondproces	4
Vervoersproces, grondproces en vluchtproces	1
Grondproces	13
Grondproces en luchtproces	0
Gezamenlijke terugkeeroperaties vanuit Europa gemonitord (Frontex)	8

⁴⁰ Commissie Meldingen en Jeugd, beheerd door de IGJ. Overigens

Formatie en financiën

De Inspectie heeft 2021 afgesloten met een bezetting die bijna 7 fte onder de formatie ligt.

Formatie eind 2021	106,3
Bezetting eind 2021	99,49

In 2021 zag de financiering van de Inspectie er als volgt uit:

Budget 2021	11.242.000
Realisatie 2021	10.494.042

We hebben minder uitgegeven dan begroot omdat de formatie niet volledig bezet is vanwege de pandemie. Het aanstellen van nieuwe medewerkers is zo lang mogelijk uitgesteld. Ook meevallers op het gebied van detachering en niet afgenomen ICT-licenties zorgen voor de lagere uitgaven.

Versterking positie

Als toezichthouder is het onze rol een oordeel te vellen over het functioneren van organisaties binnen het JenV-domein. Een onafhankelijke blik, oog voor kwaliteit en verantwoording zijn hierbij cruciaal. Iedere schijn van beïnvloeding ondermijnt het publieke vertrouwen in toezichthouders. Daarom verwerken we eventuele aanpassingen en suggesties die voortkomen uit wederhoor bij onderzochte organisaties altijd transparant in rapporten. In onze wederhoortabellen geven we duidelijk aan welke tekstvoorstellen en andere suggesties zijn ingebracht en waarom de Inspectie daarin wel of niet meeging.

⁴¹ [Jaarbrief 'Terugkeer vreemdelingen 2020, 20 mei 2021](#)

In maart 2021 deed de Auditdienst Rijk (ADR)⁴² ons aanbevelingen ter versterking van het inspectieproces en onze onafhankelijkheid. Als lerende organisatie zien wij die als mogelijkheid om de kwaliteit van ons werk te verhogen. Najaar 2021 ging bestuurskundige Paul 't Hart⁴³ na in hoeverre we de aanbevelingen van de ADR hebben doorgevoerd en welk effect zij hebben gehad. Ook keek hij naar de algemene kwaliteitsontwikkeling binnen de Inspectie. Hij stelt vast dat onze ontwikkelde kaders en richtlijnen afdoende zijn, dat de 'mindset' en cultuur van de organisatie robuust is en er daarmee geen aanleiding is voor ongerustheid over de borging van de onafhankelijkheid.

We versterkten onze positie verder door het realiseren van het Relatiestatuut in november 2021. Daarin zijn de rollen, rolinvulling en werkafspraken tussen de plaatsvervangend secretaris -generaal (als eigenaar), de Inspectie (als toezichthouder), de uitvoeringsorganisaties en de beleidsdirecties binnen het ministerie van Justitie en Veiligheid vastgelegd. Het statuut bevestigt, door te verwijzen naar de 'Aanwijzingen van de minister-president 2016', de onafhankelijkheid van de Inspectie in het functioneren, de programmering, de onderzoeken en de oordeelsvorming. Het Relatiestatuut verwijst ook naar het Protocol voor de werkwijze van de Inspectie. Zo is voor eenieder duidelijk wat onze werkwijze inhoudt en welke zorgvuldigheidseisen wij daarbij in acht nemen. Daarnaast helpt deze set met afspraken ons bij het structureel verkrijgen van informatie voor (regulier) toezicht, de toerusting voor nieuwe toezichttaken en het werken aan de wettelijke verankering van onze toezichttaken.⁴⁴

Op de valreep van 2021 lijkt een lang gekoesterde wens in vervulling te gaan. Het nieuwe kabinet kondigt aan te willen zorgen voor een betere borging van de onafhankelijkheid van de rijksinspecties. Een wettelijke verankering van onze positie, zoals meerdere malen verzocht door de

Inspectieraad (samenwerkende inspecties) lijkt hiermee werkelijkheid te worden. Ook zegt het kabinet extra middelen toe zodat we als inspecties onze taken beter kunnen uitvoeren.⁴⁵

⁴² ADR-rapport: '[Onderzoeksrapport naar de totstandkoming van rapporten van de Inspectie Justitie en Veiligheid](#)', 24 maart 2021

⁴³ Paul 't Hart is hoogleraar bestuurskunde aan de Universiteit Utrecht en co-decaan van de Nederlandse School van Openbaar Bestuur (NSOB) in Den Haag.

⁴⁴ Het opstellen van het [Relatiestatuut](#) en de actualisatie van het [Protocol](#) hebben voornamelijk in 2021 plaatsgevonden. Beide documenten zijn begin 2022 gepubliceerd.

⁴⁵ [Coalitieakkoord 15 december 2021](#).

Bijlage: Publicaties 2021

Rapporten

- [Rapport Evaluatie aanpak Covid-19, 14 december 2021](#)
- [Rapport Onderzoek naar de taakuitvoering bij de Landelijke Eenheid, 2 december 2021](#)
- [Rapport Een kwetsbaar recht, 27 september 2021](#)
- [Uitkomsten onderzoek TSD: Factsheet 'Het is er wel maar je ziet het niet', 16 september 2021](#)
- [Rapport Noodhulp, 9 september 2021](#)
- [Rapport Vreemdelingen in de strafrechtketen, 6 september 2021](#)
- [Rapport Grenstoezicht en opsporing, 31 augustus 2021](#)
- [Addendum Inspectierapport Grenstoezicht en opsporing, 31 augustus 2021](#)
- [Rapport Kwetsbare kinderen onvoldoende beschermd, 5 juli 2021](#)
- [Rapport regio Brabant Kwetsbare kinderen onvoldoende beschermd vervolgtoezicht, 5 juli 2021](#)
- [Rapport regio Rijnmond Kwetsbare kinderen onvoldoende beschermd vervolgtoezicht, 5 juli 2021](#)
- [Rapport regio Overijssel Kwetsbare kinderen onvoldoende beschermd vervolgtoezicht, 5 juli 2021](#)
- [Rapport regio Groningen-Drenthe Kwetsbare kinderen onvoldoende beschermd vervolgtoezicht, 5 juli 2021](#)
- [Rapport regio Gelderland Kwetsbare kinderen onvoldoende beschermd vervolgtoezicht, 5 juli 2021](#)
- [Rapport regio Limburg Kwetsbare kinderen onvoldoende beschermd vervolgtoezicht, 5 juni 2021](#)
- [Rapport regio Utrecht Flevoland Kwetsbare kinderen onvoldoende beschermd vervolgtoezicht, 5 juni 2021](#)
- [Rapport regio Friesland Kwetsbare kinderen onvoldoende beschermd vervolgtoezicht, 5 juni 2021](#)
- [Rapport regio Zeeland Kwetsbare kinderen onvoldoende beschermd vervolgtoezicht, 5 juni 2021](#)
- [Rapport regio Noord-Holland en Amsterdam Kwetsbare kinderen onvoldoende beschermd vervolgtoezicht, 5 juni 2021](#)

- [Rapport regio Zuid west Kwetsbare kinderen onvoldoende beschermd vervolgtoezicht, 5 juni 2021](#)
- [Rapport Verslag toezicht wettelijke hackbevoegdheid politie 2020, 29 juni 2021](#)
- [Rapport Samenhangend inspectiebeeld Cybersecurity vitale processen 2020-2021, 29 juni 2021](#)
- [Rapport Risicobeheersing op de BES-eilanden, 16 juni 2021](#)
- [Rapport Vervolgonderzoek naar de aanpak van overlastgevende asielzoekers, 15 juni 2021](#)
- [Rapport Aanslag in een tram in Utrecht, 18 maart 2019, 26 mei 2021](#)
- [Rapport Alleenstaande minderjarige vreemdelingen het leer- en verbeterproces van het COA in beeld, 28 april 2021](#)
- [Rapport Parate kennis noodhulp, 11 maart 2021](#)
- [Rapport Onderzoek Landelijke Eenheid deelrapport DLIO, 28 januari 2021](#)

Brieven

- [Brief Oordeel inspecties nav overlijden jeugdige, 13 december 2021](#)
- [Brief Vervolgonderzoek op incidentonderzoek FPC Kijvelanden, 26 november 2021](#)
- [Brief Voortgangsbrief intensief toezicht inspecties JJI's en scholen, 28 oktober 2021](#)
- [Brief Opvolging aanbevelingen onderzoek continuïteit meldkamers incl drie bijlages, 23 september 2021](#)
- [Validatiebrief Incident Den Dolder, 16 september 2021](#)
- [Brief Reactie IJenV op Toekomstscenario kind- en gezinsbescherming, 14 juli 2021](#)
- [Brief Inspecties aan DJI verzoek periodiek informeren voortgang maatregelen actuele druk op de JJI's, 7 juli 2021](#)
- [Brief Oordeel inspecties Pva Jb west fase 2, 25 juni 2021](#)
- [Brief Schietincident Utrecht 18 maart 2019 Validatie evaluatie deel a, 26 mei 2021](#)

- [Brief Validatie evaluatie schietincident Utrecht 18 maart 2019, 26 mei 2021](#)
- [Brief Jaarbrief Terugkeer vreemdelingen 2020, 20 mei 2021](#)
- [Brief aan KC NP Inzake vragen over onderzoek naar TCI van DLIO, 26 april 2021](#)
- [Brief Oordeel inspecties Plan van aanpak Jeugdbescherming West, 16 april 2021](#)
- [Reactie op voortgangsbrief n.a.v. Inspectierapport Verschillende perspectieven, 17 maart 2021](#)
- [Brief Bevindingen Monitor personele bezetting en veranderde doelgroep JJI's en scholen, 4 maart 2021](#)
- [Brief Oordeel inspecties concept plan van aanpak zeeland, 17 februari](#)
- [Brief aan NFI inzake oriëntatie op een vervolgonderzoek naar het inspectieonderzoek Kwetsbaarheden in het bloed-alcoholonderzoeksproces bij het NFI, 15 februari 2021](#)

Plannen van aanpak

- [Plan van aanpak Vervolgonderzoek naar terroristenafdelingen in Nederland, 30 september 2021](#)
- [Plan van aanpak Samen werken aan een nieuwe start, 23 juli 2021](#)
- [Plan van aanpak Bij nadere inspectie, 20 juli 2021](#)
- [Plan van aanpak Taskforce IND, 21 mei 2021](#)
- [Plan van aanpak Toezicht door de politie op particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus, 13 april 2021](#)
- [Plan van aanpak Gebiedsgerichte opkomsttijden brandweer, 31 maart 2021](#)
- [Plan van aanpak Zicht op veiligheid, 25 maart 2021](#)
- [Plan van aanpak Doorlichting Penitentiair Psychiatrische Centra, 18 februari 2021](#)

Overig

(Meer)jaarverslagen en -plannen

- [Werkprogramma 2022 'Toezicht met focus', 20 september 2021](#)
- [Jaarbericht 2020, 18 mei 2021](#)
- [Multi-annual perspective 2021-2024, 11 februari 2021](#)
- [Meerjarenperspectief 2021-2024, 11 februari 2021](#)

Protocollen, kaders en werkwijze

- [Benoemingsbesluit Raad van advies p. Schuyt, 1 december 2021](#)
- [Aanwijzingsbesluit klachtadviescommissie, 18 november](#)
- [Toezicht- en handhavingsarrangement experiment gesloten coffeeshopketen, 1 november 2021](#)
- [Plan van aanpak Incidentonderzoek door de Inspectie Justitie en Veiligheid, 20 oktober 2021](#)
- [Plan van aanpak Verantwoord vertrek van vreemdelingen uit Nederland, 14 oktober 2021](#)
- [Toetsingskader Terugkeer en vertrek 2021, 6 oktober 2021](#)
- [Protocol voor de werkwijze, 1 april 2021](#)
- [Staatscourant Protocol Inspectie JenV en NZA, 18 maart 2021](#)
- [Toetsingskader doorlichting PPC's, 18 februari 2021](#)

Over de inspectie

- [Op zoek naar kwaliteit bij IJenV eindrapport \(Paul 't Hart\) | Tweede kamer der Staten-Generaal, 23 november 2021](#)
- [Animatie: Wij zijn de Inspectie Justitie en Veiligheid, 4 november 2021](#)
- [Onderzoek ADR: Geen ongeoorloofde beïnvloeding Inspectierapporten vastgesteld, 24 maart 2021](#)
- [Factsheet recente ontwikkelingen bij de inspectie justitie en veiligheid, 24 maart 2021](#)

NB: Wederhoortabellen en andere bijlagen zijn niet meegenomen in de opsomming.

Inspectie Justitie en Veiligheid
*Toezicht, omdat
rechtvaardigheid en veiligheid
niet vanzelfsprekend zijn.*

Dit is een uitgave van:

Inspectie Justitie en Veiligheid
Ministerie van Justitie en Veiligheid
Turfmarkt 147 | 2511 DP Den Haag
Postbus 20301 | 2500 EH Den Haag
[Contactformulier](#) | www.inspectie-jenv.nl

Maart 2022

*Aan deze publicatie kunnen geen rechten worden ontleend.
Vermenigvuldigen van informatie uit deze publicatie is toegestaan,
mits deze uitgave als bron wordt vermeld.*